

کنوانسیون برن

کنوانسیون برن برای حمایت از آثار ادبی و هنری

مترجم: دکتر اصلی عباسی / انتشارات مجد

سند پاریس

۲۴ جولای، ۱۹۷۱

اصلاحیه‌ی ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹

کنوانسیون برن برای حمایت از آثار هنری و ادبی

نخستین بار در سپتامبر ۱۸۸۶ تصویب شد؛ در پاریس مورخ ۴ می ۱۸۹۶ تکمیل گردید، و در تاریخ ۱۳ نوامبر ۱۹۰۸ در برلین بازنگری شد، مورخ ۲۰ مارس ۱۹۱۴ در برن تکمیل گردید، در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۲۸ در رم، مورخ ۲ ژوئن ۱۹۴۸ در رم، ۲۶ ژوئن ۱۹۴۸ در بروکسل، در ۱۴ جولای ۱۹۶۷ در استکهلم و مورخ ۲۴ جولای ۱۹۷۱ در پاریس مورد بازنگری قرار گرفت و در ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹ اصلاح شد.

کشورهای عضو اتحادیه، که به شکل برابر، به واسطه‌ی تمایل به حمایت موثر و یکسان از حقوق پدیدآورندگان نسبت به آثار ادبی و هنری آنان، تشجیع شده‌اند،

با شناسایی اهمیت عملکرد کنفرانس بازنگری که در سال ۱۹۶۷ در استکهلم برگزار شد،

با اتخاذ تصمیم جهت بازنگری سند مصوب کنفرانس استکهلم، و در عین حال، حفظ مفاد مواد ۱ تا ۲۰ و ۲۲ تا ۲۶ آن سند، بدون هر گونه تغییری.

بر این اساس، نمایندگان تام‌الاختیار امضاءکننده‌ی سند، در اجرای اختیارات کامل خود، که به شکل مقتضی و مناسب به رسمیت شناخته شده‌اند، به ترتیب ذیل توافق نمودند:

ماده ۱

کشورهایی که این کنوانسیون در مورد آنان اعمال می‌شود، اتحادیه‌ای را جهت حمایت از حقوق پدیدآورندگان نسبت به آثار ادبی و هنری آنان تأسیس می‌کنند.

ماده ۲

(۱) عبارت "آثار ادبی و هنری"، کلیه‌ی تولیدات در حوزه ادبی، علمی و هنری را به هر سبک یا قالبی که ارائه شده‌اند، شامل خواهد شد؛ مانند کتاب‌ها، کتابچه‌ها و دیگر نوشته‌ها؛ سخنرانی‌ها، نطق‌ها، خطابه‌ها و دیگر آثار واجد ماهیت مشابه؛ آثار نمایشی یا نمایشی-موسیقیایی، آثار مرتبط با طراحی حرکات موزون نمایشی و اجراهای سرگرم‌کننده در نمایش طنز، تنظیم موسیقی با کلام یا بدون آن، آثار سینمایی و نیز آثاری که با فرآیندی مشابه آثار سینمایی نمایش داده می‌شوند؛ آثار مربوط به طراحی، نقاشی، معماری، پیکره‌سازی، حکاکی و لیتوگرافی؛ آثار عکاسی و آثاری که مشابه روش آثار عکاسی به نمایش گذاشته می‌شوند؛ آثار هنری کاربردی؛ تصاویر، نقشه‌های جغرافیایی؛ طرح‌ها، پیش‌طرح‌ها و آثار تجسمی مرتبط با جغرافیا، نقشه‌نگاری، معماری یا علوم.

(۲) در هر حال، اینکه آثار به صورت کلی یا در قالب طبقه‌بندی خاصی از آثار تحت حمایت قرار نگیرند، مگر اینکه آثار مذکور در قالبی مادی تعبیه شوند، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد.

(۳) ترجمه‌ها، اقتباس‌ها، تنظیمات موسیقیایی و سایر تغییرات در اثری علمی یا هنری همانند آثار اصلی، بدون لطمه به حقوق کپی‌رایت اثر اصلی مورد حمایت قرار خواهند گرفت.

(۴) تصمیم‌گیری پیرامون اعطای حمایت به متون رسمی واجد ماهیت تقنینی، اجرایی و حقوقی و به ترجمه‌های رسمی چنین متونی، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد.

(۵) مجموعه‌های آثار ادبی یا هنری مانند دایره‌المعارف‌ها و گلچین‌های ادبی، که به دلیل انتخاب و تنظیم محتوی آنها، به مثابه آفرینش‌های فکری تلقی می‌شوند، در این وضعیت، بدون لطمه به حقوق کپی‌رایت در هر یک از آثار که بخشی از چنین مجموعه‌هایی را شکل می‌دهند، مورد حمایت قرار خواهند گرفت.

(۶) آثار مورد اشاره در این ماده در همه‌ی کشورهای اتحادیه از حمایت برخوردار خواهند شد. این حمایت در جهت منفعت پدیدآورنده و جانشینان وی نسبت به مالکیت اثر اعمال خواهد شد.

(۷) طبق مفاد بند (۴) ماده ۷ این کنوانسیون، اتخاذ تصمیم پیرامون میزان اعمال قوانین کشورهای اتحادیه در خصوص آثار مربوط به هنر کاربردی و مدل‌ها و طراحی‌های صنعتی، همچنین، شرایطی که بر مبنای آن، چنین آثار، طراحی‌ها و مدل‌هایی تحت حمایت قرار خواهند گرفت، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد. آثاری که به‌عنوان طراحی یا مدل، صرفاً در کشور مبدأ تحت حمایت هستند، در دیگر کشورهای اتحادیه نیز فقط از چنین حمایت خاصی که در آن کشور به طراحی‌ها و مدل‌ها اعطاء شده است، برخوردار خواهند شد؛ با این حال، در صورتی که چنین حمایتی در آن کشور اعطاء نشده باشد، چنین آثاری به‌عنوان آثار هنری مورد حمایت قرار خواهند گرفت.

(۸) حمایت این کنوانسیون در مورد اخبار روز یا حقایق متفرقه‌ای که ویژگی آیت‌های خبری صرف در اطلاع‌رسانی مطبوعاتی را دارا هستند، اعمال نخواهد شد.

ماده ۲ مکرر

(۱) مستثنی‌سازی کامل یا بخشی از سخنان سیاسی یا سخنانی که طی رسیدگی‌های قضایی بیان می‌شوند، از حمایت مقرر شده در ماده پیشین، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد.

(۲) تعیین شرایطی که طبق آن، سخنرانی‌ها، نطق‌ها و دیگر آثار واجد ماهیت مشابه که علناً بیان می‌شوند، می‌توانند توسط مطبوعات باز-تکثیر شده، منتشر شده یا به اطلاع عموم مردم رسانده شوند، و به نحو مقرر در بند (۱) ماده ۱۱ مکرر این کنوانسیون، به موضوع اطلاع‌رسانی عمومی تبدیل شوند، در مواردی که چنین استفاده‌ای با هدف اطلاع‌رسانی قابل توجه باشد، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد.

(۳) با این حال، پدیدآورنده از حق انحصاری جهت تجمیع آثار خود در قالب یک مجموعه که در بندهای پیشین به آن اشاره شد، برخوردار خواهد بود.

ماده ۳

(۱) حمایت کنوانسیون حاضر نسبت به موارد ذیل اعمال خواهد شد:

(الف) پدیدآورندگانی که تابعیت یکی از کشورهای اتحادیه را دارند، نسبت به آثار خود، اعم از منتشر شده یا منتشر نشده؛

(ب) پدیدآورندگانی که تابعیت یکی از کشورهای اتحادیه را دارا نیستند، نسبت به آثاری که برای نخستین بار در یکی از این کشورها منتشر شده و یا همزمان در کشوری خارج از اتحادیه و در کشور عضو اتحادیه منتشر می‌شود؛

(۲) پدیدآورندگانی که تابعیت یکی از کشورهای اتحادیه را ندارند، اما اقامتگاه معمول آن‌ها در یکی از کشورهای اتحادیه است، در راستای تأمین اهداف این کنوانسیون، مشابه تابعان آن کشور خواهند بود.

(۳) عبارت "آثار منتشره" به معنای آثاری است که با رضایت پدیدآورندگان آن‌ها منتشر شده‌اند؛ صرف‌نظر از اینکه با چه ابزاری، کپی‌های آن‌ها تولید شده باشد، منوط به اینکه با توجه به ماهیت اثر، در دسترس قرار گرفتن کپی‌هایی به نحوی باشد که نیازهای معقول عموم را تأمین نماید. اجرای اثری نمایشی، نمایشی - موسیقیایی، موسیقیایی یا سینمایی، بازگویی عمومی یک اثر ادبی، نشر آثار هنری یا ادبی از طریق فن‌آوری مخابراتی بر سیم یا پخش رادیویی آن‌ها، به نمایش گذاشتن اثری هنری و ساخت اثری معماری، انتشار تلقی نخواهد شد.

(۴) در صورتی که اثری، طی سی روز از اولین انتشار آن، در دو یا چند کشور منتشر گردد، چنین اثری به عنوان اثری محسوب خواهد شد که همزمان در چندین کشور منتشر شده است.

ماده ۴

حمایت کنوانسیون حاضر، حتی در مواردی که شرایط ماده ۳ محقق نشده باشد، در موارد زیر اعمال خواهد شد:
(الف) پدیدآورندگان آثار سینمایی که سازنده‌ی آن در یکی از کشورهای اتحادیه، مقر اصلی داشته و یا اقامتگاه معمول وی است.

(ب) پدیدآورندگان آثار معماری که در یکی از کشورهای اتحادیه بنا شده‌اند و یا پدیدآورندگان دیگر آثار هنری که در یک ساختمان و یا دیگر سازه‌های واقع در یکی از کشورهای اتحادیه به کار گرفته شده‌اند.

ماده ۵

(۱) پدیدآورندگان در رابطه با آثاری که طبق این کنوانسیون مورد حمایت قرار دارند، در کشورهای اتحادیه به غیر از کشور مبداء، از حقوقی برخوردار خواهند بود که قوانین مربوطه در زمان حال و در آینده به تابعان خود اعطاء می‌نمایند، و همچنین از حقوقی که به طور خاص طبق این کنوانسیون اعطاء شده است، برخوردار خواهند شد.

(۲) تمتع و استیفاء این حقوق تابع هیچ گونه تشریفاتی نخواهد بود؛ چنین تمتع و استیفاءی از حمایت موجود برای اثر در کشور مبداء مستقل خواهد بود. بدین ترتیب، جدا از مقررات این کنوانسیون، میزان حمایت، و همچنین ابزارهای اجرایی که برای پدیدآورنده جهت حمایت از حقوق وی فراهم شده است، منحصرأ تابع قوانین کشوری خواهد بود که در آن، حمایت مطالبه شده است.

(۳) حمایت در کشور مبداء تابع قانون داخلی خواهد بود. با این حال، زمانی که پدیدآورنده تابعیت کشور مبداء اثری را که طبق این کنوانسیون، تحت حمایت قرار دارد، دارا نباشد، وی در آن کشور از حقوقی مشابه حقوق پدیدآورندگان داخلی برخوردار خواهد شد.

(۴) کشورهای زیر، کشور مبداء محسوب خواهند شد:

(الف) در مواردی که آثار برای نخستین بار در یکی از کشورهای اتحادیه منتشر می‌شوند، کشور محل انتشار؛ در مواردی که آثاری همزمان در چندین کشور اتحادیه منتشر شده‌اند که شرایط متفاوتی برای حمایت اعطاء می‌نمایند، کشوری که قانون آن، کوتاه‌ترین مدت را برای حمایت از اثر اعطاء می‌کند؛

(ب) در مواردی که آثاری به طور همزمان در یک کشور خارج از اتحادیه و در یک کشور اتحادیه منتشر می‌شوند، کشور اخیرالذکر؛

(ج) در موارد مرتبط با آثار منتشر نشده یا آثاری که برای نخستین بار در خارج از اتحادیه، بدون انتشار همزمان در یکی از کشورهای اتحادیه، منتشر شده‌اند، آن کشور عضو اتحادیه که پدیدآورنده تابعیت آن را دارد؛ مشروط به اینکه:

(۱) زمانی که این آثار، آثار سینمایی باشند که مقر اصلی یا اقامتگاه معمول سازنده‌ی آن‌ها در یکی از کشورهای اتحادیه باشد، کشور مبداء، آن کشور خواهد بود؛ و

(۲) زمانی که آثار مورد نظر از آثار معماری باشند که در یکی از کشورهای اتحادیه بنا شده‌اند و یا دیگر آثار هنری که در یک ساختمان و یا سازه‌ای دیگر که در یکی از کشورهای اتحادیه واقع شده‌اند، به کار برده شده باشند، کشور مبداء، همان کشور خواهد بود.

ماده ۶

(۱) در مواردی که یکی از کشورهای خارج از اتحادیه نتواند به شیوه‌ای مقتضی از آثار پدیدآورندگانی که تابع یکی از کشورهای اتحادیه هستند، حمایت نماید، کشور اخیرالذکر می‌تواند حمایت اعطاء شده به آثار پدیدآورندگانی را که در تاریخ اولین انتشار اثر، تابعان آن کشور هستند و به طور معمول در یکی از کشورهای اتحادیه اقامت ندارند، محدود نماید. اگر کشور محل اولین انتشار اثر از این حق بهره‌گیرد، سایر کشورهای اتحادیه ملزم نخواهند بود که به آثاری که بر این اساس، موضوع برخورد ویژه شده‌اند، حمایتی بیشتر از آنچه که به آنان در کشور محل اولین انتشار اعطاء شده است، اعطاء نمایند.

(۲) هیچ یک از محدودیت‌های معرفی شده طبق مفاد بند پیشین، بر حقوقی که پدیدآورنده ممکن است در رابطه با اثری که در داخل یکی از کشورهای اتحادیه، قبل از اجرای چنین محدودیت‌هایی، کسب نموده است، تاثیر نخواهند داشت.

(۳) کشورهای اتحادیه که اعطای کپی‌رایت را طبق این ماده محدود می‌کنند، مراتب را از طریق اطلاعیه‌ی مکتوبی، که در آن، کشورهایی را که حمایت نسبت به آن‌ها محدود شده و محدودیت‌های تحمیل شده بر حقوق پدیدآورندگانی را که تابع این کشورها هستند، ذکر شده، به دبیرکل سازمان جهانی مالکیت فکری (که از این پس عنوان "دبیر کل" به وی اختصاص داده شده)، اطلاع خواهند داد. دبیرکل بلافاصله این اعلامیه را به اطلاع کشورهای اتحادیه خواهد رسانید.

ماده ۶ مکرر

(۱) مستقل از حقوق اقتصادی پدیدآورنده، و حتی بعد از انتقال حقوق مذکور، پدیدآورنده حق خواهد داشت مدعی تألیف اثر گردد و نسبت به هر گونه تحریف، نقصان یا هر گونه تغییرات دیگر در اثر مذکور و یا هر گونه عمل موهن دیگر در رابطه با آن اثر که منجر به ایراد لطمه به شرافت یا شهرت وی خواهد شد، اعتراض کند.

(۲) حقوقی که طبق پاراگراف پیشین به پدیدآورنده اعطاء شده است، بعد از مرگ وی، حداقل تا انقضاء حقوق اقتصادی حفظ خواهد شد و توسط اشخاص و مؤسساتی که طبق قانون کشور محل مطالبه‌ی حمایت مجاز شمرده شده‌اند، قابل اعمال خواهند بود. با این حال، کشورهایی که قوانین آن‌ها، در زمان تصویب و یا الحاق به این سند، حمایت از کلیه‌ی حقوق مندرج در بند پیشین را برای زمان بعد از مرگ پدیدآورنده پیش‌بینی ننموده است، می‌توانند مقرر نمایند که برخی از این حقوق، بعد از مرگ پدیدآورنده متوقف می‌شوند.

(۳) ابزارهای جبرانی^۱ برای حمایت از حقوق اعطایی طبق این ماده، تابع قوانین کشوری خواهد بود که در آن، حمایت مطالبه شده است.

ماده ۷

(۱) مدت حمایت اعطاء شده طبق این کنوانسیون، دوره‌ی حیات پدیدآورنده و پنجاه سال بعد از مرگ وی خواهد بود.
(۲) با این حال، در رابطه با آثار سینمایی، کشورهای اتحادیه می‌توانند مقرر نمایند که مدت حمایت، پنجاه سال بعد از اینکه اثر با رضایت پدیدآورنده در دسترس عموم قرار گرفته، یا در صورت عدم چنین رخدادی در طی پنجاه سال از ساخت چنین اثری، مدت حمایت، پنجاه سال بعد از ساخت اثر خواهد بود.

(۳) در موارد مرتبط با آثار گمنام یا تحت نام مستعار، مدت حمایت اعطاء شده طبق این کنوانسیون، پنجاه سال بعد از اینکه اثر به‌طور قانونی در دسترس عموم قرار گرفته، خواهد بود. با این حال، در مواردی که نام مستعار پذیرفته شده توسط پدیدآورنده، هیچ گونه شکی درباره‌ی هویت وی باقی نگذارد، مدت حمایت، همان مدت مقرر شده در بند (۱) خواهد بود. اگر پدیدآورنده‌ی اثری گمنام یا تحت نام مستعار، هویت خود را طی مدت مذکور در فوق افشاء نماید، مدت حمایت قابل اعمال، همان مدت مقرر در بند (۱) خواهد بود. کشورهای اتحادیه ملزم نخواهند بود از آثار گمنام یا تحت نام مستعاری که معقول است فرض شود پدیدآورنده‌ی آن‌ها پنجاه سال است که فوت نموده، حمایت کنند.

(۴) تعیین زمان حمایت از آثار عکاسی و آثار هنری کاربردی تا حدی که به‌عنوان آثار هنری تحت حمایت قرار دارند، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد؛ در هر حال، این مدت حداقل تا پایان یک دوره‌ی بیست و پنج ساله از زمان ساخت چنین اثری خواهد بود.

(۵) مدت حمایت متعاقب مرگ پدیدآورنده و مدت‌های مقرر شده در بندهای (۲)، (۳) و (۴) از زمان مرگ (پدیدآورنده) و یا از واقعه‌ی مورد اشاره در این بندها^۲ خواهد بود، اما همواره شروع چنین مدت‌هایی از اول ژانویه سال پس از مرگ (پدیدآورنده) یا چنین واقعه‌ای محاسبه خواهد شد.

^۱ مترجم: طبق تفسیر سازمان جهانی مالکیت فکری (WIPO)، منظور از ابزارهای جبرانی، شیوه‌های پیگیری قانونی حقوق پدیدآورنده از طریق طرح دعاوی مدنی یا کیفری است.

^۲ مترجم: منظور از واقعه‌ی مورد اشاره در بندهای مذکور، قرار گرفتن اثر در دسترس عموم یا تاریخ ساخت اثر است.

(۶) کشورهای اتحادیه می‌توانند مدت زمان بیشتری را نسبت به مدت‌های مقرر در بندهای پیشین اعطاء نمایند.
(۷) آن گروه از کشورهای اتحادیه که به سند رم این کنوانسیون متعهد هستند، و طبق قوانین لازم‌الاجرای داخلی خود در زمان امضای سند حاضر، مدت‌های حمایتی کوتاه‌تری را در مقایسه با مدت‌های مقرر در بندهای پیشین اعطاء کرده‌اند، حق خواهند داشت در زمان تصویب و یا الحاق به سند حاضر، چنین مدت‌هایی را حفظ کنند.
(۸) در هر مورد، مدت حمایت باید تابع قوانین کشوری باشد که در آن، حمایت مطالبه می‌شود؛ با این حال، به جز در مواردی که قوانین آن کشور به نحو دیگری مقرر نموده‌اند، مدت حمایت از مدت معین شده در کشور مبدا اثر، بیشتر نخواهد بود.

ماده ۷ مکرر

مفاد ماده پیشین در مورد اثری نیز که پدیدآورندگان مشترک دارد، اعمال خواهد شد، مشروط به اینکه مدت‌های محاسبه شده از مرگ پدیدآورنده، از زمان مرگ آخرین پدیدآورنده‌ی در قید حیات محاسبه شود.

ماده ۸

پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری مورد حمایت این کنوانسیون، در طی مدت حمایت از حقوق آنان نسبت به آثار اصلی، از حق انحصاری ترجمه و اجازه ترجمه‌ی آثار خود برخوردار خواهند بود.

ماده ۹

(۱) پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری مورد حمایت این کنوانسیون از حق انحصاری اعطای اجازه برای باز-تولید آثار خود، به هر نحو و در هر قالبی، برخوردار خواهند بود.

(۲) اعطای جواز باز-تولید چنین آثاری در موارد معین و خاص، مشروط به اینکه چنین باز-تولیدی با بهره‌برداری معمول از اثر در تضاد نباشد و به نحو غیر معقولی، به منافع قانونی پدیدآورنده لطمه نزند، موضوعی است که کشورهای اتحادیه در مورد آن قانون‌گذاری خواهند کرد.

(۳) در راستای اهداف این کنوانسیون، هر گونه ضبط صوتی یا تصویری به‌عنوان باز-تولید تلقی خواهد شد.

ماده ۱۰

(۱) نقل قول از اثری که به شکل قانونی در دسترس عموم قرار گرفته، مجاز خواهد بود، مشروط به اینکه نقل قول مطابق با رویه‌ای منصفانه باشد و میزان آن از آنچه که هدف نقل قول را توجیه می‌نماید، بیشتر نباشد، از جمله نقل قول از مقالات روزنامه‌ها و مجلات دوره‌ای در قالب خلاصه‌ی مطبوعات.

(۲) اجازه‌ی بهره‌برداری از آثار هنری و ادبی از طریق شرح آثار مذکور در کتب و مجلات، پخش رادیویی، ضبط صوتی یا تصویری برای آموزش، تا حدی که به دلیل هدف آموزشی توجیه شود، و مشروط به اینکه چنین بهره‌برداری با رویه‌ی منصفانه منطبق باشد، موضوع قانون‌گذاری در کشورهای اتحادیه و یا موضوع توافق‌نامه‌های ویژه موجود و یا توافق‌نامه‌هایی که میان آن‌ها منعقد خواهد شد، قرار خواهد گرفت.

(۳) زمانی که از آثار مطابق با بندهای پیشین این ماده استفاده شود، به منبع اثر، نام پدیدآورنده اثر، در صورتی که در اثر مذکور آمده باشد، اشاره خواهد شد.

ماده ۱۰ مکرر

(۱) اجازه‌ی بازتکثیر مقالات منتشره در روزنامه‌ها یا مجلات دوره‌ای پیرامون موضوعات اقتصادی، سیاسی یا مذهبی، و بازتکثیر آثار پخش شده‌ی رادیویی که واجد همین ویژگی هستند، توسط مطبوعات، پخش رادیویی یا پخش عمومی توسط فن‌آوری مخابره مبتنی بر سیم، در مواردی که بازتکثیر، پخش رادیویی یا چنین مخابره‌ای به صراحت محدود نشده باشد، موضوع قانون‌گذاری در کشورهای عضو اتحادیه قرار خواهد گرفت. با این حال، همیشه منبع اثر باید به صراحت مشخص گردد؛ پیامدهای قانونی نقض این تعهد، طبق قانون کشوری که حمایت از اثر در آن مطالبه شده است، معین خواهد شد.

(۲) تعیین شرایطی که طبق آن، با هدف گزارش رخدادهای جاری به وسیله‌ی عکاسی، فیلمبرداری، پخش رادیویی یا پخش عمومی از طریق فن‌آوری مخابره مبتنی بر سیم، می‌توان آثار هنری یا ادبی دیده یا شنیده شده در خلال چنین

رخدادهایی را تا حدی که بنابر هدف اطلاع‌رسانی توجیه شود، بازتکثیر نمود و در دسترس عموم قرار داد، موضوع قانون‌گذاری در کشورهای عضو اتحادیه قرار خواهند گرفت.

ماده ۱۱

(۱) پدیدآورندگان آثار موسیقایی، نمایشی-موسیقیایی و نمایشی از حق انحصاری اعطای اجازه در موارد زیر بهره‌مند خواهند بود:

(یک) نمایش عمومی آثار آن‌ها، از جمله چنین نمایش عمومی به هر طریق یا فرآیندی؛

(دو) هر گونه مخابره‌ی نمایش آثار آن‌ها به عموم.

(۲) پدیدآورندگان آثار موسیقایی-نمایشی یا نمایشی در طی دوره‌ی کامل برقراری حقوق آن‌ها نسبت به آثار اصلی، از حقوق مشابهی نسبت به ترجمه‌های آن آثار بهره‌مند خواهند بود.

ماده ۱۱ مکرر

(۱) پدیدآورندگان آثار هنری و ادبی از حق انحصاری اعطای اجازه در موارد زیر بهره‌مند خواهند بود:

(یک) پخش رادیویی آثار آن‌ها یا مخابره‌ی آن به عموم از طریق هر گونه ابزارهای انتشار بی‌سیم علائم، اصوات یا تصاویر؛

(دو) هر گونه پخش عمومی از طریق فن‌آوری مخابره مبتنی بر سیم یا از طریق بازپخش پخش رادیویی اثر، زمانی که این مخابره توسط سازمانی به غیر از سازمان اولیه صورت گرفته باشد؛

(سه) نشر عمومی از طریق بلندگو یا هر گونه ابزار مشابهی که از طریق علائم، اصوات یا تصاویر، پخش اثر را انتقال می‌دهند.

(۲) تعیین شروطی که طبق آن، حقوق مذکور در بند پیشین اعمال خواهند شد، موضوع قانون‌گذاری در کشورهای اتحادیه قرار خواهند گرفت؛ اما این شروط باید فقط در کشورهایی که چنین شروطی در آن‌ها مقرر شده‌اند، اعمال گردند. شروط مذکور نباید تحت هیچ گونه شرایطی به حقوق اخلاقی پدیدآورنده، یا حق او جهت تحصیل حق‌الزحمه منصفانه که در موارد فقدان توافق‌نامه، توسط مرجع ذی‌صلاح معین خواهد شد، لطمه وارد نمایند.

(۳) در صورت فقدان هر گونه شرط مغایر، اجازه‌ای که طبق بند (۱) این ماده اعطاء شده است، دلالت ضمنی بر جواز ضبط پخش اثر از طریق ابزارهای ضبط اصوات یا تصاویر نخواهد داشت. با این حال، تعیین مقررات ضبط روزانه توسط سازمان پخش رادیویی با استفاده از امکانات خود آن سازمان و استفاده برای پخش‌های رادیویی خود آن سازمان، موضوع قانون‌گذاری کشورهای اتحادیه قرار خواهد گرفت. حفظ این صداهای ضبط شده در آرشیوهای رسمی به دلیل ماهیت مستند و استثنایی آنان طبق چنین قانونی مجاز خواهد بود.

ماده ۱۱ سوم

(۱) پدیدآورندگان آثار ادبی از حق انحصاری اعطای اجازه در موارد زیر بهره‌مند خواهند بود:

(یک) بازخوانی عمومی آثار آن‌ها، از جمله چنین بازخوانی عمومی به هر وسیله یا فرآیندی؛

(دو) هر گونه پخش عمومی بازخوانی آثار آن‌ها.

(۲) پدیدآورندگان آثار ادبی، در طی دوره‌ی کامل برقراری حقوق آن‌ها نسبت به آثار اصلی، از حقوق مشابهی نسبت به ترجمه‌های آن آثار بهره‌مند خواهند بود.

ماده ۱۲

پدیدآورندگان آثار هنری یا ادبی از حق انحصاری اعطای اجازه جهت اقتباس، تنظیم یا تعدیلات دیگر در آثار خود بهره‌مند خواهند بود.

ماده ۱۳

(۱) کلیه‌ی کشورهای اتحادیه می‌توانند شروط و محدودیت‌هایی را بر حق انحصاری اعطاء شده به پدیدآورنده‌ی اثری موسیقایی جهت اعطای اجازه‌ی ضبط صوتی آن اثر و حق انحصاری اعطاء شده به پدیدآورنده‌ی کلمات اثر موسیقایی، که از قبل اجازه‌ی ضبط آن کلمات را توأم با اثر موسیقایی اعطاء کرده، تحمیل نمایند؛ اگر چنین

محدودیت یا شروطی تحمیل شود، در این صورت، همه‌ی این محدودیت‌ها یا شروط فقط در کشورهایی اعمال خواهد شد که آن محدودیت‌ها و شروط را تحمیل کرده‌اند، و تحت هر شرایطی، به حقوق این پدیدآورندگان جهت تحصیل حق‌الزحمه‌ی منصفانه که در فقدان توافق‌نامه، توسط مرجع ذی‌صلاح معین خواهد شد، لطمه وارد نخواهند ساخت.

(۲) ضبط آثار موسیقایی که در یکی از کشورهای اتحادیه صورت گرفته، طبق بند (۳) ماده ۱۳ این کنوانسیون که دوم ژوئن ۱۹۲۸ در رم و ۲۶ ژوئن ۱۹۴۸ در بروکسل امضاء شده است، می‌تواند در آن کشور، بدون اجازه‌ی پدیدآورنده‌ی اثر موسیقایی، تا دو سال بعد از آنکه آن کشور طبق این سند متعهد می‌گردد، بازتکثیر شود.

(۳) ضبط‌هایی که طبق بندهای (۱) و (۲) این ماده صورت گرفته‌اند و بدون اجازه‌ی طرفین ذیربط به قلمرو کشوری وارد شده‌اند که در آنجا، با ضبط‌های مذکور به‌عنوان ضبط‌های غیرقانونی برخورد می‌شود، مشمول توقیف قرار خواهند گرفت.

ماده ۱۴

(۱) پدیدآورندگان آثار هنری یا ادبی از حق انحصاری اعطای اجازه در موارد زیر بهره‌مند خواهند بود:

(یک) اقتباس یا بازتکثیر سینمایی این آثار، و توزیع آثاری که بدین نحو اقتباس یا بازتکثیر شده‌اند؛

(دو) نمایش عمومی و مخابره آثاری که بدین نحو اقتباس یا بازتکثیر شده‌اند، از طریق فن‌آوری مخابره مبتنی بر سیم برای عموم.

(۲) اقتباس از تولیدی سینمایی که از اثری هنری یا ادبی گرفته شده به هر قالب هنری دیگر، بدون لطمه زدن به اجازه‌ی پدیدآورنده‌ی تولید سینمایی، موضوع اجازه‌ی پدیدآورندگان آثار اصلی باقی خواهد ماند.

(۳) مفاد بند (۱) ماده ۱۳ در این خصوص اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۴ مکرر

(۱) بدون لطمه به حق کپی‌رایت نسبت به هر گونه اثری که ممکن است اقتباس یا بازتکثیر شده باشد، اثر سینمایی به‌عنوان اثری اصلی مورد حمایت قرار خواهد گرفت. مالک کپی‌رایت اثر سینمایی از حقوق مشابهی به‌عنوان پدیدآورنده‌ی اثر اصلی بهره‌مند خواهد بود، از جمله حقوق مورد اشاره در ماده پیشین.

(۲)

(الف) مالکیت کپی‌رایت نسبت به اثری سینمایی در کشوری که حمایت مورد مطالبه قرار می‌گیرد، موضوع قانون‌گذاری قرار خواهد گرفت.

(ب) با این‌حال، در کشورهایی از اتحادیه که طبق قانون، پدیدآورندگان مشارکت‌کننده در ساخت اثر، در زمره‌ی صاحبان کپی‌رایت نسبت به اثر سینمایی قرار می‌گیرند، چنین پدیدآورندگانی در صورتی که متعهد به انجام چنین مشارکتی شده باشند، در فقدان هر گونه شرط خلاف یا استثناء، نمی‌توانند نسبت به بازتکثیر، توزیع، نمایش عمومی، پخش عمومی از طریق فن‌آوری مخابره مبتنی بر سیم، پخش رادیویی یا هر گونه پخش اثر برای عموم، یا نسبت به زیرنویسی یا دوبله‌ی متون اعتراض کنند.

(ج) اینکه قالب تعهد مورد اشاره در بالا، جهت اعمال بند (ب) فوق‌الذکر، می‌بایست توافق‌نامه‌ای مکتوب یا سندی مکتوب با اثری مشابه باشد، موضوع قانون‌گذاری در کشوری قرار خواهد گرفت که مقر یا اقامتگاه معمول سازنده‌ی اثر سینمایی در آنجا واقع است. با این‌حال، اینکه تعهد مذکور می‌بایست در قالب توافق‌نامه‌ای مکتوب یا سندی مکتوب با اثری مشابه باشد، موضوع قانون‌گذاری در کشور عضو اتحادیه که در آن، حمایت مطالبه شده است، قرار خواهد گرفت. کشورهایی که در قانون آن‌ها، چنین شرطی پیش‌بینی شده است، از طریق اعلامیه‌ای کتبی، مراتب را به دبیرکل اطلاع خواهند داد، این اعلامیه فوراً توسط وی به اطلاع کلیه‌ی کشورهای دیگر عضو اتحادیه رسانیده خواهد شد.

(د) منظور از "شرط خلاف یا استثناء"، هر گونه شرط محدود کننده‌ای است که با تعهد سابق‌الذکر مرتبط است.

(۳) به جز در مواردی که قانون ملی، به نحو دیگری مقرر نموده باشد، مقررات بند (۲)(ب) فوق‌الذکر در مورد پدیدآورندگان فیلم‌نامه‌ها، دیالوگ‌ها و آثار موسیقایی که برای ساخت اثری سینمایی ساخته شده‌اند، و یا در مورد کارگردان اصلی اثر اعمال نخواهد شد. با این‌حال، آن دسته از کشورهای اتحادیه که قوانین آن‌ها حاوی قواعدی برای

اعمال بند (۲) (ب) فوق در مورد چنین کارگردانی نیست، از طریق اعلامیه‌ای مکتوب به دبیرکل، مراتب را اطلاع خواهند داد، این اعلامیه فوراً توسط وی به اطلاع کلیه کشورهای دیگر عضو اتحادیه رسانیده خواهد شد.

ماده ۱۴ سوم

(۱) پدیدآورنده، یا پس از مرگ وی، اشخاص و مؤسساتی که طبق قانون ملی، مجاز شده‌اند، در رابطه با آثار هنری اصلی یا نسخه‌های خطی اصلی نویسندگان و مصنفان، از حق لاینفکی نسبت به منفعت حاصل از فروش اثر متعاقب اولین انتقال اثر توسط پدیدآورنده بهره‌مند خواهند بود.

(۲) حمایت مقرر شده طبق بند پیشین را فقط در صورتی می‌توان در یکی از کشورهای اتحادیه مطالبه نمود که قانون کشوری که پدیدآورنده به آن تعلق دارد، چنین حمایتی را مجاز دانسته، و این حمایت باید تا حدی باشد که توسط کشوری که حمایت در آن مطالبه شده، مجاز شمرده شده باشد.

(۳) روش جمع‌آوری و مبالغ مربوطه، موضوعاتی هستند که طبق قانون ملی معین خواهند شد.

ماده ۱۵

(۱) در صورت فقدان دلیل مثبتی دال بر خلاف امر، به منظور آنکه پدیدآورنده‌ی اثری هنری یا ادبی مورد حمایت این کنوانسیون، تحت چنین حمایتی تلقی شود، و در نتیجه، مستحق طرح دعوی در موارد نقض حقوق خود در کشورهای اتحادیه گردد، قید نام وی بر روی اثر به شیوه‌ی معمول کفایت خواهد کرد. مفاد این بند، حتی در صورتی که نام او، مستعار باشد، در موردی که نام مستعار اتخاذ شده توسط پدیدآورنده، تردیدی نسبت به هویت وی باقی نگذارد، اعمال خواهد شد.

(۲) در صورت فقدان دلیل مثبتی دال بر خلاف امر، شخص حقیقی یا حقوقی که نام وی بر اثری سینمایی به شیوه‌ی معمول درج می‌شود، سازنده‌ی اثر مذکور فرض خواهد شد.

(۳) در موارد مرتبط با آثار بی‌نام یا تحت نام مستعار، به جز آثار مذکور در بند (۱) فوق، ناشری که نام وی بر اثر قید شده، در صورت فقدان دلیل مثبتی دال بر خلاف امر، به‌عنوان نماینده‌ی پدیدآورنده فرض خواهد شد و در این سمت، او مستحق حمایت و اعمال حقوق پدیدآورنده خواهد بود. اعمال مقررات این بند در مواردی که پدیدآورنده، هویت خود را فاش کند و ادعای خود نسبت به ایجاد اثر را اثبات نماید، متوقف خواهد شد.

(۴)

(الف) در موارد مرتبط با آثار منتشر نشده، در موردی که هویت پدیدآورنده نامعلوم باشد، اما دلیلی دال بر اینکه او شهروند یکی از کشورهای اتحادیه است، وجود داشته باشد، تعیین مرجع ذی‌صلاحی که پدیدآورنده را نمایندگی کرده و مستحق حمایت نموده و حقوق وی را در کشورهای اتحادیه اجرا خواهد کرد، موضوع قانون‌گذاری در آن کشور خواهد بود.

(ب) کشورهای اتحادیه که طبق شروط این ماده، تعیین چنین مرجعی را عهده‌دار می‌شوند، از طریق اعلامیه‌ای مکتوب به دبیرکل مراتب را اطلاع خواهند داد. دبیرکل فوراً این اعلامیه را به اطلاع کلیه کشورهای دیگر اتحادیه خواهد رسانید.

ماده ۱۶

(۱) کپی‌های غیرقانونی اثر در هر کشور اتحادیه که اثر مورد نظر در آن‌ها، از حمایت قانونی برخوردار است، مشمول توقیف قرار خواهند گرفت.

(۲) مقررات بند پیشین، همچنین، در مورد نسخه‌های تکثیرشده‌ای نیز که از کشوری می‌آیند که در آن، اثر مورد حمایت نیست، و یا حمایت از آن متوقف شده، اعمال خواهند شد.

(۳) توقیف، مطابق با قانون هر کشور انجام خواهد گرفت.

ماده ۱۷

مقررات این کنوانسیون، به هیچ نحو، نمی‌توانند بر حق دولت‌های کشورهای عضو اتحادیه جهت صدور جوار، کنترل، یا ممنوعیت انتشار، ارائه یا نمایش هر اثر یا تولیدی از طریق قانون یا مقرراتی که در رابطه با آن، مرجع ذی‌صلاح، اعمال آن حق را ضروری تشخیص دهد، تاثیر بگذارند.

ماده ۱۸

(۱) این کنوانسیون در مورد کلیه آثار که در زمان لازم‌الاجراء شدن آن، در کشور مبدا، هنوز به دلیل انقضای مدت حمایت، در قلمرو عمومی قرار نگرفته‌اند، اعمال خواهد شد.

(۲) در هر صورت، اگر به دلیل انقضای مدت حمایتی که سابقاً اعطاء شده، اثری در قلمرو عمومی کشوری قرار گرفته باشد که در آن، حمایت مطالبه شده است، اثر مذکور مجدداً مورد حمایت قرار نخواهد گرفت.

(۳) اعمال این اصل تابع کلیه شروط مندرج در کنوانسیون‌های خاصی خواهد بود که در حال حاضر وجود داشته و یا در آینده بین طرفین منعقد خواهند شد. در فقدان چنین مقرراتی، کشورهای ذیربط تا حدی که به آنان مرتبط است، شرایط اعمال این اصل را معین خواهند نمود.

(۴) مقررات پیشین، همچنین، در مورد الحاقات جدید به اتحادیه و در مواردی که در آن، حمایت از طریق اعمال ماده ۷ یا با انصراف از حق شرط بسط یافته است، اعمال خواهند شد.

ماده ۱۹

مقررات این کنوانسیون مانع از طرح ادعا نسبت به منفعت ناشی از حمایت بیشتری نخواهند شد که ممکن است قانون یکی از کشورهای اتحادیه اعطاء نموده باشد.

ماده ۲۰

دولت‌های کشورهای اتحادیه، حق ورود به توافق‌نامه‌های ویژه میان خود را تا حدی که چنین توافق‌نامه‌هایی به پدیدآورندگان، حقوق مبسوط‌تری در مقایسه با حقوق اعطایی توسط کنوانسیون اعطاء نماید یا حاوی مقررات مغایر با این کنوانسیون نباشد، برای خود محفوظ می‌دارند. مقررات توافق‌نامه‌های موجود که با این شروط مطابقت دارند، قابل اعمال باقی خواهند ماند.

ماده ۲۱

(۱) مقررات خاص مرتبط با کشورهای در حال توسعه در ضمیمه درج شده‌اند.

(۲) تابع شروط مندرج در بند ۲۸ (۱)(ب)، ضمیمه، بخش لاینفکی از این سند را تشکیل می‌دهد.

ماده ۲۲

(۱)

(الف) اتحادیه، مجمعی متشکل از آن دسته از کشورهای اتحادیه که طبق مواد ۲۲ تا ۲۶ متعهد شده‌اند، خواهد داشت.

(ب) نمایندگی دولت هر کشور را یک نماینده بر عهده خواهد داشت که کارشناسان، مشاوران و نمایندگان جایگزین می‌توانند به او مساعدت نمایند.

(ج) مخارج هر هیئت نمایندگی توسط دولتی که آن را منصوب نموده است، تأمین خواهد شد.

(۲)

(الف) مجمع وظایف ذیل را انجام خواهد داد:

(یک) پرداختن به کلیه مسائل مرتبط با حفظ و توسعه اتحادیه و پیاده‌سازی این کنوانسیون؛

(دو) ارائه توصیه‌هایی در خصوص آماده‌سازی برای کنفرانس‌های بازنگری به دفتر بین‌المللی مالکیت فکری (که از

این پس به‌عنوان "دفتر بین‌المللی" نامیده می‌شود)؛ و در کنوانسیون تأسیس سازمان جهانی مالکیت فکری (که از این

پس به‌عنوان "سازمان" خوانده می‌شود) به آن اشاره شده است، با توجه مقتضی به نظرات آن دسته از کشورهای

اتحادیه که طبق مواد ۲۲ تا ۲۶ متعهد نشده‌اند؛

(سه) بررسی و تأیید گزارش‌ها و فعالیت‌های دبیرکل سازمان در ارتباط با اتحادیه، و ارائه‌ی کلیه‌ی دستورات لازم در رابطه با موضوعات تحت صلاحیت اتحادیه؛
(چهار) انتخاب اعضای کمیته‌ی اجرایی مجمع؛
(پنج) بررسی و تأیید گزارش‌ها و فعالیت‌های کمیته‌ی اجرایی آن، و ارائه‌ی دستورات به چنین کمیته‌ای؛
(شش) تعیین برنامه و تصویب بودجه دوسالانه‌ی اتحادیه، و تأیید حساب‌های نهایی آن؛
(هفت) تصویب مقررات مالی اتحادیه؛
(هشت) تشکیل کمیته‌های کارشناسی و کارگروه‌هایی که برای فعالیت اتحادیه ضروری تشخیص می‌دهد؛
(نه) تعیین کشورهای که عضو اتحادیه نبوده و سازمان‌های بین‌الدولی و سازمان‌های بین‌المللی غیر-دولتی که به‌عنوان ناظر در جلسات مجمع پذیرفته خواهند شد؛
(ده) تصویب اصلاحات مواد ۲۲ تا ۲۶؛
(یازده) اتخاذ هر گونه اقدام مقتضی دیگری که جهت پیشبرد اهداف اتحادیه طرح‌ریزی شده‌اند؛
(دوازده) اجرای وظایفی دیگری که طبق این کنوانسیون، مقتضی شمرده می‌شوند؛
(سیزده) اعمال چنین حقوقی که طبق کنوانسیون موسس سازمان به مجمع اعطاء شده، منوط به پذیرش آن.
(ب) در رابطه با موضوعاتی که همچنین، مورد توجه دیگر اتحادیه‌های تحت مدیریت سازمان هستند، مجمع بعد از استماع توصیه‌ی کمیته‌ی هماهنگی سازمان، تصمیمات خود را اتخاذ خواهد نمود.
(۳)

(الف) هر یک از کشورهای مجمع، یک رأی خواهند داشت.
(ب) نصف کشورهای عضو مجمع، حد نصاب لازم برای رسمیت جلسات را تشکیل خواهند داد.
(ج) علی‌رغم مقررات بند (ب)، در صورتی که در هر جلسه‌ای، تعداد کشورهای واجد نمایندگی، کمتر از نصف، اما برابر یا بیشتر از یک-سوم کشورهای عضو مجمع باشد، مجمع می‌تواند تصمیم‌گیری نماید، اما به استثنای تصمیمات مرتبط با آئین کار آن، کلیه‌ی چنین تصمیماتی فقط در صورتی اعتبار خواهند داشت که شرایط ذیل محقق گردد. دفتر بین‌المللی، در مورد تصمیمات مذکور با کشورهای عضو مجمع که در جلسه نماینده نداشته‌اند، مکاتبه خواهد نمود و از آنان دعوت خواهد کرد تا به صورت مکتوب، رأی یا امتناع خود را در طی مدت سه ماه از تاریخ مکاتبه‌ی مذکور، اعلام نمایند. اگر بعد از انقضای مدت مذکور، تعداد کشورهایی که رأی یا امتناع خود را اعلام نموده‌اند، به تعداد کشورهایی باشد که برای حصول به حد نصاب در خود جلسه‌ی مجمع کم بوده، چنین تصمیماتی مشروط به اینکه همزمان، اکثریت لازم کسب شده باشد، اعتبار خواهند یافت.
(د) تابع مقررات ماده ۲۶ (۲)، اتخاذ تصمیمات در مجمع مستلزم کسب دو-سوم آراء اخذ شده خواهد بود.
(ه) امتناع از رأی به‌عنوان رأی محسوب نخواهد شد.
(و) هر نماینده می‌تواند فقط از جانب یک کشور نمایندگی نموده و به نام آن کشور، رأی دهد.
(ز) کشورهای اتحادیه که عضو مجمع نیستند، به‌عنوان ناظر در جلسات مجمع پذیرفته خواهند شد.
(۴)

(الف) مجمع یک‌بار در هر دو سال تقویمی بنا بر دعوت دبیرکل و در غیر شرایط استثنایی، در خلال همان مدت و در همان مکان به‌عنوان مجمع عمومی سازمان، جلسه عادی تشکیل خواهد داد.
(ب) مجمع بنا به دعوت دبیرکل، با تقاضای کمیته‌ی اجرایی و یا بر اساس تقاضای یک-چهارم از کشورهای عضو مجمع، جلسه فوق‌العاده تشکیل خواهد داد.
(۵) مجمع مقررات مرتبط با آیین کار خود را تصویب خواهد نمود.

ماده ۲۳

(۱) مجمع، یک کمیته اجرایی خواهد داشت.

(۲)

(الف) کمیته‌ی اجرایی شامل کشورهای خواهد بود که توسط مجمع از میان کشورهای عضو مجمع انتخاب می‌شوند. علاوه بر این، کشوری که در قلمرو آن، مقر سازمان قرار دارد، تابع شروط مندرج در ماده ۲۵ (۷) (ب)، در کمیته اجرایی به دلیل جایگاه خود، کرسی دارد.

(ب) نمایندگی دولت هر کشور عضو کمیته‌ی اجرایی را یک نماینده بر عهده خواهد داشت، که کارشناسان، مشاوران و نمایندگان جایگزین می‌توانند به او مساعدت نمایند.

(ج) مخارج هر هیئت نمایندگی بر عهده‌ی دولتی خواهد بود که آن هیئت را منصوب نموده است.

(۳) تعداد کشورهای عضو کمیته‌ی اجرایی معادل یک-چهارم تعداد کشورهای عضو مجمع خواهد بود. در دایر کردن تعداد کرسی‌هایی که باید پر شوند، مابقی بعد از تقسیم بر چهار نادیده گرفته خواهند شد.

(۴) در انتخاب اعضای کمیته‌ی اجرایی، مجمع به توزیع جغرافیایی عادلانه و نیاز کشورهای متعاقد به توافق‌نامه‌های خاص که ممکن است در چارچوب رابطه با اتحادیه، بین کشورهای تشکیل دهنده‌ی کمیته‌ی اجرایی منعقد شده باشد، توجه مقتضی خواهد کرد.

(۵) (الف) هر یک از اعضای کمیته‌ی اجرایی از خاتمه‌ی آن جلسه‌ی مجمع که آن عضو را انتخاب نموده تا پایان جلسه عادی بعدی مجمع، خدمت خواهند کرد.

(ب) اعضای کمیته‌ی اجرایی می‌توانند مجدداً انتخاب شوند، اما تعداد اعضایی که مجدداً انتخاب شده‌اند نباید بیشتر از دو-سوم اعضای کمیته‌ی مذکور باشد.

(ج) مجمع، جزئیات مقررات حاکم بر انتخاب اعضاء و امکان انتخاب مجدد اعضای کمیته‌ی اجرایی را مقرر خواهد کرد.

(۶) (الف) کمیته‌ی اجرایی موارد ذیل را انجام خواهد داد:

(یک) تهیه‌ی پیش‌نویس دستورکار مجمع؛

(دو) تقدیم پیشنهادات به مجمع در رابطه با پیش‌نویس برنامه و بودجه دو-سالانه‌ی اتحادیه که توسط دبیرکل تهیه شده است؛

(سه) [حذف شده است].

(چهار) تقدیم گزارش‌های دوره‌ای دبیرکل، همراه با نظرات مقتضی، و گزارش‌های ممیزی سالانه‌ی حساب‌ها به مجمع؛

(پنج) اتخاذ کلیه‌ی تدابیر لازم جهت تضمین اجرای برنامه‌ی اتحادیه توسط دبیرکل طبق تصمیمات مجمع و با توجه به شرایط ایجاد شده در فاصله‌ی بین دو جلسه‌ی عادی؛

(شش) اجرای دیگر وظایفی که طبق این کنوانسیون به کمیته اجرایی محول شده است.

(ب) کمیته‌ی اجرایی بعد از استماع توصیه کمیته‌ی هماهنگی سازمان، در رابطه با مسائلی که همچنین مورد توجه دیگر اتحادیه‌های تحت مدیریت سازمان نیز هستند، تصمیم‌گیری خواهد کرد.

(۷)

(الف) کمیته‌ی اجرایی سالی یک‌بار در جلسه‌ی عادی، بنابر دعوت دبیرکل، و ترجیحاً طی همان دوره و در همان مکان، به‌عنوان کمیته‌ی هماهنگی سازمان تشکیل جلسه خواهد داد.

(ب) کمیته‌ی اجرایی بنابه دعوت دبیرکل، یا بر اساس ابتکار عمل وی و یا بنابر تقاضای ریاست کمیته و یا یک-چهارم اعضای آن جلسه فوق‌العاده تشکیل خواهد داد.

(۸)

(الف) هر یک از کشورهای عضو کمیته‌ی اجرایی، یک رأی خواهند داشت.

(ب) نصف اعضای کمیته‌ی اجرایی، حد نصاب لازم برای رسمیت جلسات را تشکیل خواهند داد.

(ج) تصمیمات با اکثریت نسبی آراء اخذ شده گرفته خواهند شد.

(د) امتناع از رأی به عنوان رأی محسوب نخواهد شد.

(ه) هر نماینده می‌تواند فقط از جانب یک کشور نمایندگی نموده و به نام آن کشور، رأی دهد.

(۹) کشورهای اتحادیه که عضو کمیته‌ی اجرایی نیستند، به عنوان ناظر در جلسات آن پذیرفته خواهند شد.

(۱۰) کمیته‌ی اجرایی قوانین آئین کار خود را تصویب خواهد کرد.

ماده ۲۴

(۱)

(الف) وظایف اجرایی مرتبط با اتحادیه توسط دفتر بین‌الملل که مکمل دفتر اتحادیه بوده و به دفتر اتحادیه که طبق کنوانسیون بین‌المللی حمایت از مالکیت صنعتی تأسیس شده؛ پیوسته است، اجرا خواهند شد.

(ب) به ویژه، دفتر بین‌الملل، دبیرخانه‌ی ارگان‌های مختلف اتحادیه خواهد بود.

(ج) دبیرکل سازمان، ریاست اتحادیه خواهد بود و اتحادیه را نمایندگی خواهد کرد.

(۲) دفتر بین‌الملل، اطلاعات مرتبط با حمایت از کپی‌رایت را گردآوری و منتشر خواهد ساخت. هر یک از کشورهای عضو اتحادیه فوراً کلیه‌ی قوانین و متون رسمی جدید مرتبط با حمایت از کپی‌رایت را به دفتر بین‌الملل اطلاع خواهند داد.

(۳) دفتر بین‌الملل، نشریه‌ای را به صورت ماهانه منتشر خواهد ساخت.

(۴) دفتر بین‌الملل، بنا بر تقاضای هر یک از کشورهای اتحادیه، به آن‌ها، اطلاعاتی در مورد مسائل مرتبط با حمایت از کپی‌رایت ارائه خواهد داد.

(۵) دفتر بین‌الملل، با هدف تسهیل حمایت از کپی‌رایت مطالعاتی را انجام خواهد داد و خدماتی را ارائه خواهد نمود.

(۶) دبیرکل و هر یک از کارکنان اداری که توسط وی منصوب می‌شوند، بدون حق رأی، در کلیه‌ی جلسات مجمع، کمیته‌ی اجرایی و دیگر کمیته‌های کارشناسان یا کارگروه‌ها، شرکت خواهند کرد. دبیرکل، یا کارمند اداری که توسط او منصوب شده است، به واسطه‌ی سمت خود، دبیر چنین نهادهایی خواهد بود.

(۷)

(الف) دفتر بین‌الملل، طبق دستورالعمل‌های مجمع و در همکاری با کمیته‌ی اجرایی، مقدمات برگزاری کنفرانس‌های بازنگری مقررات کنوانسیون، به غیر از مواد ۲۲ تا ۲۶ را فراهم خواهد کرد.

(ب) دفتر بین‌الملل می‌تواند با سازمان‌های بین‌الدولی و غیر-دولتی بین‌المللی در رابطه با تهیه‌ی مقدمات برگزاری کنفرانس‌های بازنگری مشاوره نماید.

(ج) دبیرکل و افرادی که توسط وی منصوب می‌شوند، بدون حق رأی، در مذاکرات چنین کنفرانس‌هایی شرکت خواهند کرد.

(۸) دفتر بین‌الملل، وظایف دیگری را که به آن محول شده است، انجام خواهد داد.

ماده ۲۵

(۱)

(الف) اتحادیه، بودجه خواهد داشت.

(ب) بودجه اتحادیه شامل این موارد خواهد بود: عایدی و مخارج متناسب با اتحادیه، سهم مساعدت مالی آن به بودجه مخارج مشترک اتحادیه‌ها، و در مواردی که قابل اعمال است، مبلغی که برای بودجه کنفرانس سازمان فراهم شده است.

(ج) مخارجی که منحصراً قابل انتساب به اتحادیه نبوده؛ اما مرتبط به یک یا چند اتحادیه‌ی دیگر تحت مدیریت سازمان است، به عنوان مخارج مشترک اتحادیه‌ها محسوب خواهد شد. سهم اتحادیه در چنین مخارج مشترکی به نسبت منفعت اتحادیه از آن‌ها خواهد بود.

(۲) بودجه‌ی اتحادیه با توجه کامل به الزامات ناشی از همگانی با بودجه‌های دیگر اتحادیه‌های تحت مدیریت سازمان معین خواهد شد.

(۳) بودجه‌ی اتحادیه از منابع ذیل تأمین خواهد شد:

(یک) مساعدت مالی کشورها به اتحادیه؛

(دو) حق الزحمه‌ها و هزینه‌های معین شده برای خدماتی که توسط دفتر بین‌الملل در رابطه با اتحادیه انجام می‌شود؛

(سه) فروش یا حق‌الامتیازهای انتشارات دفتر بین‌الملل در رابطه با اتحادیه؛

(چهار) هدایا، اموال هبه شده و کمک‌های مالی؛

(پنج) مال‌الاجاره‌ها، بهره‌های مالی، و دیگر عواید متفرقه.

(۴)

(الف) به منظور تعیین میزان مساعدت مالی کشورهای اتحادیه به بودجه اتحادیه، هر یک از کشورهای اتحادیه به یک طبقه تعلق خواهند داشت و مساعدت مالی سالانه خود را بر اساس تعداد واحدهایی که به ترتیب ذیل معین شده‌اند، پرداخت خواهند کرد:

۲۵	طبقه اول
۲۰	طبقه دوم
۱۵	طبقه سوم
۱۰	طبقه چهارم
۵	طبقه پنجم
۳	طبقه ششم
۱	طبقه هفتم

(ب) به جز در مواردی که از پیش، چنین امری اجرا شده است، هر کشور همزمان با تودیع سند تصویب و یا الحاق خود به کنوانسیون، طبقه‌ای را که تمایل دارد به آن تعلق یابد، مشخص خواهد کرد. هر کشوری می‌تواند طبقه‌ی خود را تغییر دهد. در صورتی که کشوری، طبقه‌ی پایین‌تری را انتخاب کند، آن کشور باید این امر را به مجمع در یکی از جلسات عادی آن اعلام کند. چنین تغییری با شروع سال تقویمی بعد از جلسه مذکور، اعتبار اجرایی خواهند یافت.

(ج) سهم مساعدت مالی سالانه‌ی هر کشور، مبلغی به نسبت یکسانی از کل مبلغی خواهد بود که توسط همه کشورهای به بودجه سالانه‌ی اتحادیه پرداخت می‌گردد و تعداد واحدهای آن به نسبت کل واحدهای پرداختی توسط همه‌ی کشورهای مشارکت‌کننده در مساعدت مالی است.

(د) موعد پرداخت مساعدت‌های مالی اول ژانویه هر سال خواهد بود.

(ه) کشوری که پرداخت سهم مساعدت‌های مالی آن به اتحادیه به تأخیر افتاده باشد، در صورتی که مبلغ دیرکردهای مذکور، معادل یا بیش از مبلغ مساعده‌های مالی باشد که از دو سال قبل، به‌طور کامل، موعد پرداخت آن رسیده باشد، در هیچ یک از ارگان‌های اتحادیه که عضویت آن را دارد، حق رأی نخواهد داشت. با این حال، هر یک از ارگان‌های اتحادیه می‌تواند به چنین کشوری اجازه دهد تا حق رأی خود را اعمال کند، در صورتی و تا زمانی که قانع شده باشد تأخیر در پرداخت ناشی از شرایط استثنائی و غیرقابل احتراز بوده است.

(و) در صورتی که بودجه قبل از شروع دوره مالی جدید تصویب نشود، طبق مقررات مالی، به همان میزان بودجه‌ی سال قبل خواهد بود.

(۵) مقدار حق‌الزحمه‌ها و هزینه‌های مقرر شده برای خدماتی که توسط دفتر بین‌الملل در رابط با اتحادیه انجام می‌شود، توسط دبیرکل معین خواهد شد و به مجمع و کمیته‌ی اجرایی گزارش داده خواهد شد.

(۶)

(الف) اتحادیه، صندوق سرمایه‌ی در-گردشی خواهد داشت که با کلیه‌ی پرداخت‌هایی که توسط هر یک از کشورهای اتحادیه انجام می‌گیرد، تشکیل خواهد شد. در صورتی که موجودی صندوق ناکافی باشد، مجمع در مورد افزایش آن تصمیم‌گیری خواهد کرد.

(ب) مبلغ پرداخت اولیه‌ی هر کشور به صندوق مذکور یا مبلغ پرداختی هر کشور برای مشارکت در افزایش موجودی صندوق به نسبت سهم مساعدت مالی آن کشور در سالی خواهد بود که در آن، صندوق تأسیس شده و یا در مورد افزایش موجودی آن، تصمیم‌گیری شده است.

(ج) سهم و شرایط پرداخت توسط مجمع و بر اساس پیشنهاد دبیرکل و بعد از استماع توصیه‌ی کمیته‌ی هماهنگی سازمان معین خواهد شد.

(۷)

(الف) در توافق‌نامه‌های مقرر که با کشوری منعقد شده که در قلمرو آن، سازمان، مقرر دارد، مقرر خواهد شد هر گاه موجودی صندوق سرمایه‌ی در-گردش، ناکافی باشد، کشور محل مقرر، مساعدت مالی اعطاء خواهد نمود. میزان چنین مساعدت‌های مالی و شرایطی که بر اساس آن، چنین مساعدت‌های اعطا خواهد شد، در هر مورد، موضوع توافق‌نامه‌های جداگانه میان آن کشور و سازمان خواهد بود. تا زمانی که کشور مذکور متعهد به اعطای چنین مساعدت‌هایی باشد، آن کشور به واسطه‌ی سمت خود در کمیته‌ی اجرایی کرسی خواهد داشت.

(ب) کشوری که به آن در بند (الف) اشاره شده و سازمان، هر کدام حق خواهند داشت تعهد به اعطای مساعدت‌های مالی را با اختطاری مکتوب الغاء نمایند. الغاء، سه سال بعد از پایان سالی که در آن، اختطار صورت گرفته است، اثر اجرایی خواهد یافت.

(۸) ممیزی حساب‌ها توسط یک یا چند کشور اتحادیه یا توسط حساب‌رسان خارج از اتحادیه، به نحوی که در مقررات مالی معین شده، انجام خواهد شد. آن‌ها طبق توافق‌نامه توسط مجمع منصوب خواهند شد.

ماده ۲۶

(۱) پیشنهادات اصلاح مواد ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵ و این ماده، می‌تواند به ابتکار هر یک از کشورهای عضو مجمع، کمیته‌ی اجرایی یا توسط دبیرکل ارائه شود. چنین پیشنهاداتی، حداقل شش ماه قبل از بررسی آن‌ها توسط مجمع، توسط دبیرکل به کشورهای عضو مجمع اطلاع داده خواهد شد.

(۲) اصلاحات مواد مورد اشاره در بند (۱) توسط مجمع تصویب خواهند شد. تصویب این اصلاحات به سه-چهارم آراء اخذ شده نیاز خواهد داشت، مقرر شده که هر گونه اصلاحات در ماده ۲۲، و بند حاضر، مستلزم کسب چهار-پنجم آراء اخذ شده خواهد بود.

(۳) هر گونه اصلاحات در مورد مواد مورد اشاره در بند (۱)، یک ماه بعد از دریافت اعلامیه‌های کتبی پذیرش اصلاحات توسط دبیرکل از سه-چهارم کشورهای عضو مجمع در زمان تصویب اصلاحات، که طبق فرآیندهای قانونی مرتبط، ترتیب اثر داده می‌شوند، لازم‌الاجراء خواهند شد. هر گونه اصلاحات در خصوص مواد مذکور که بدین نحو پذیرفته شده‌اند، همه کشورهای را که در زمان لازم‌الاجراء شدن اصلاحات عضو مجمع هستند، یا کشورهایی را که در تاریخ متعاقب آن، عضو مجمع خواهند شد، ملزم خواهد کرد، مشروط به اینکه هر گونه اصلاحاتی که تعهدات مالی کشورهای اتحادیه را افزایش می‌دهد، فقط برای کشورهای الزامی خواهد بود که پذیرش چنین اصلاحاتی را اعلام نموده‌اند.

ماده ۲۷

(۱) این کنوانسیون با توجه به معرفی اصلاحات طرح‌ریزی شده جهت ارتقاء سیستم اتحادیه، برای بازنگری ارائه خواهد شد.

(۲) برای تأمین این هدف، کنفرانس‌هایی به صورت متوالی در کشورهای اتحادیه میان نمایندگان کشورهای مذکور برگزار خواهد شد.

(۳) تابع مقررات ماده ۲۶ که در مورد اصلاحات مواد ۲۲ تا ۲۶ اعمال می‌شود، هر گونه بازنگری این سند، از جمله ضمیمه آن، به اتفاق آراء اخذ شده نیاز دارد.

ماده ۲۸

(۱)

(الف) هر یک از کشورهای اتحادیه که این سند را امضاء نموده، می‌تواند آن را تصویب نماید و در صورتی که آن را امضاء نکرده است، می‌تواند به آن ملحق شود. اسناد تصویب و یا الحاق نزد دبیرکل تودیع خواهند شد.

(ب) هر یک از کشورهای اتحادیه می‌توانند در سند تصویب یا الحاق خود اعلام نمایند که تصویب یا الحاق آنان شامل مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه نخواهد شد، مشروط به اینکه چنین کشوری، سابقاً طبق بند ۱ ماده ۶ ضمیمه، اعلامیه صادر نموده باشد، در این صورت، آن کشور می‌تواند در سند مذکور فقط اعلام نماید که تصویب یا الحاق کشور مزبور شامل مواد ۱ تا ۲۰ نخواهد شد.

(ج) هر یک از کشورهای اتحادیه که طبق بند (ب)، مقررات مورد اشاره را از حیثه‌ی شمول تصویب یا الحاق خود مستثنی نموده باشند، می‌توانند بعداً اعلام نمایند که اثر تصویب یا الحاق خود را به این مقررات نیز تعمیم داده‌اند. چنین اعلامیه‌ای نزد دبیرکل تودیع خواهد شد.

(۲)

(الف) مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه، سه ماه بعد از اینکه هر دو شرط ذیل تحقق یابند، لازم‌الاجراء خواهند شد: (یک) حداقل پنج کشور اتحادیه، این سند را بدون صدور اعلامیه‌ای طبق مندرجات بند (۱)(ب)، تصویب نموده و یا به آن ملحق شوند.

(دو) فرانسه، اسپانیا، پادشاهی متحده‌ی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی، و ایالات متحده‌ی آمریکا به کنوانسیون جهانی کپی‌رایت، نسخه‌ی اصلاحی ۲۴ جولای ۱۹۷۱، پاریس، ملزم شده‌اند.

(ب) لازم‌الاجراء شدن که در زیربند (الف) به آن اشاره شده است، در مورد آن دسته از کشورهای اتحادیه اعمال خواهد شد که حداقل سه ماه قبل از لازم‌الاجراء شدن، اسناد تصویب یا الحاق خود را که حاوی اعلامیه‌ی منطبق با مفاد بند (۱)(ب) نباشد، تودیع نموده باشند.

(ج) در رابطه با هر کشور اتحادیه که تحت پوشش مفاد زیربند (ب) نبوده و این سند را بدون صدور اعلامیه‌ی منطبق با بند (۱)(ب) تصویب کرده یا به آن ملحق شده باشد، مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه، سه ماه بعد از تاریخ اعلام تودیع اسناد تصویب یا الحاق توسط دبیرکل، لازم‌الاجراء خواهند شد، به جز آنکه تاریخ متأخری در سند تودیع شده، مشخص شده باشد. در مورد اخیرالذکر، مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه در مورد آن کشور، در تاریخ مشخص شده، لازم‌الاجراء خواهد شد.

(د) مقررات زیربندهای (الف) تا (ج) بر اعمال ماده ۶ ضمیمه تاثیر نخواهند داشت.

(۳) در رابطه با هر کشور اتحادیه که این سند را با یا بدون صدور اعلامیه‌ی مذکور در بند (۱)(ب)، تصویب کرده و یا به آن ملحق شده است، مواد ۲۲ تا ۳۸، سه ماه بعد از تاریخی که در آن، دبیرکل تودیع اسناد تصویب یا الحاق را اعلام نموده، لازم‌الاجراء خواهند شد، به جز آنکه تاریخ متأخری در سند تودیع شده، مشخص شده باشد. در مورد اخیرالذکر، مواد ۲۲ تا ۳۸ در مورد آن کشور در تاریخ مشخص شده لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۹

(۱) کلیه‌ی کشورهای خارج از اتحادیه می‌توانند به این سند ملحق شوند و بدین وسیله، متعهد این کنوانسیون و عضو اتحادیه گردند. اسناد الحاق نزد دبیرکل تودیع خواهند شد.

(۲)

(الف) تابع زیربند (ب)، این کنوانسیون در رابطه با هر کشور خارج از اتحادیه، سه ماه بعد از تاریخ اعلام تودیع سند الحاق آن کشور توسط دبیرکل، لازم‌الاجراء خواهد شد، به جز آنکه تاریخ متأخری در سند تودیع شده، مشخص شده باشد. در مورد اخیرالذکر، این سند در رابطه با آن کشور، در تاریخ مشخص شده، لازم‌الاجراء خواهد شد.

(ب) در صورتی که لازم‌الاجراء شدن طبق زیربند (الف)، مقدم بر لازم‌الاجراء شدن مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه طبق ماده ۲۸(۲)(الف) باشد، کشور مذکور در خلال این مدت، به جای مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه، به مواد ۱ تا ۲۰ سند بروکسل این کنوانسیون متعهد خواهد بود.

ماده ۲۹ مکرر

تصویب یا الحاق به این سند توسط هر کشوری که متعهد به مواد ۲۲ تا ۳۸ سند استکهلم این کنوانسیون نیست، در جهت تأمین هدف انحصاری ماده ۱۴(۲) کنوانسیون مؤسس سازمان، به مثابه تصویب و یا الحاق به سند استکهلم، توأم با محدودیت مطروحه در ماده ۲۸(۱)(ب)(یک) آن سند خواهد بود.

ماده ۳۰

(۱) تابع استثنائات مجاز طبق بند (۲) این ماده، ماده ۲۸(۱)(ب)، ماده ۳۳(۲)، و ضمیمه، تصویب یا الحاق، به صورت خودکار، متضمن پذیرش کلیه مقررات و قبول کلیه امتیازات این کنوانسیون خواهد بود.
(۲)

(الف) هر یک از کشورهای اتحادیه که این سند را تصویب و یا به آن ملحق می‌شود، تابع ماده ۵(۲) ضمیمه، منفعت برخوردار از حق شرطهایی را که قبلاً بر اساس پیش‌شرط صدور اعلامیه در این خصوص، در زمان تودیع سند تصویب یا الحاق، معین نموده است، حفظ خواهد کرد.

(ب) کلیه کشورهای خارج از اتحادیه می‌توانند در زمان الحاق به این کنوانسیون و تابع ماده ۵(۲) ضمیمه، اعلام نمایند که قصد دارند حداقل به صورت موقت، مقررات ماده ۵ کنوانسیون ۱۸۸۶ اتحادیه را که در ۱۸۹۶ در پاریس تکمیل شد، به جای ماده ۸ پیرامون حق ترجمه جایگزین نمایند؛ بر اساس این درک روشن از اینکه مقررات مذکور فقط در مورد ترجمه‌هایی اعمال می‌شوند که به زبان مورد استفاده عمومی کشور مورد نظر انجام شده‌اند. تابع ماده ۱(۶)(ب) ضمیمه، کلیه کشورهای خارج از اتحادیه با حق ترجمه‌ای آثاری که کشور مبدأ آن‌ها، کشوری است که از چنین حق شرطی استفاده نموده، حمایتی معادل حمایتی را اعمال کنند که کشور اخیرالذکر اعطاء نموده است.
(ج) کلیه کشورهای می‌توانند هر زمان، از چنین حق شرطهایی از طریق اطلاعیه‌ای خطاب به دبیرکل انصراف نمایند.

ماده ۳۱

(۱) کلیه کشورهای می‌توانند در سند تصویب یا الحاق خود و یا از طریق اطلاعیه‌ای مکتوب بعد از تودیع سند تصویب و یا الحاق، به دبیرکل اطلاع دهند که این کنوانسیون نسبت به همه یا بخشی از سرزمین‌های آن‌ها که در اعلامیه یا اطلاعیه معین شده‌اند، و کشور مذکور، مسئولیت روابط خارجی آن بخش‌ها را برعهده دارد، قابل اعمال خواهد بود.
(۲) کلیه کشورهای می‌توانند که چنین اعلامیه‌ای را صادر نموده یا چنین اطلاعیه‌ای را داده‌اند، می‌توانند هر زمان به دبیرکل اطلاع دهند که اعمال این کنوانسیون نسبت به همه یا بخش‌هایی از چنین سرزمین‌هایی متوقف خواهد شد.
(۳)

(الف) هر گونه اعلامیه‌ای که طبق بند (۱) صادر شود، در همان تاریخ سند تصویب و یا الحاقی که حاوی چنین اعلامیه‌ای است، اثر اجرایی خواهد یافت و هر گونه اطلاعیه‌ای که طبق آن بند داده شود، سه ماه بعد از اطلاع از آن توسط دبیرکل، اثر اجرایی خواهد یافت.

(ب) هر گونه اطلاعیه‌ای که طبق بند (۲) داده شود، دوازده ماه بعد از دریافت آن توسط دبیرکل، اثر اجرایی خواهد یافت.

(۴) این ماده به هیچ وجه، به‌عنوان دلالت ضمنی و یا پذیرش ضمنی وضعیت واقعی یک سرزمین توسط دیگر کشورهای اتحادیه که در مورد آن سرزمین، این کنوانسیون بر اساس اعلامیه صادره توسط کشوری دیگر طبق بند (۱)، قابل اعمال شده، شناخته نخواهد شد.

ماده ۳۲

(۱) این سند، در روابط میان کشورهای اتحادیه، و تا حدودی که اعمال می‌شود، جایگزین کنوانسیون برن ۹ سپتامبر ۱۸۸۶ و دیگر اسناد بازننگری شده خواهد شد. اسنادی که سابقاً لازم‌الاجراء شده‌اند، همچنان در کلیت خود یا تا حدی

که این سند، بر مبنای جمله‌ی قبل، جایگزین آن‌ها نشده است، در رابطه با آن دسته از کشورهای اتحادیه که این سند را تصویب نکرده یا به آن ملحق نشده‌اند، قابل اعمال باقی خواهند ماند.

(۲) کشورهای خارج از اتحادیه که به این سند متعهد می‌شوند، تابع بند (۳)، آن را در رابطه با هر کشور اتحادیه که به این سند متعهد نشده یا علیرغم متعهد بودن به این سند، طبق ماده ۲۸ (۱) (ب)، اعلامیه صادر نموده‌اند، اعمال خواهند کرد. چنین کشورهایی در روابط خود با این دسته از کشورهای اتحادیه، تصدیق می‌کنند که کشورهای مذکور:

(یک) مقررات جدیدترین نسخه‌ی سند را که به آن متعهد هستند، می‌توانند اعمال کنند، و

(دو) تابع ماده ۱ (۶) ضمیمه، حق دارند حمایتی مطابق با آن سطحی که طبق این سند پیش‌بینی شده، اتخاذ نمایند.

(۳) هر کشوری که از امتیازات پیش‌بینی شده در ضمیمه، بهره‌مند شده است، می‌تواند مقررات مندرج در ضمیمه را در رابطه با امتیاز یا امتیازاتی اعمال کند که از آن‌ها، در روابط خود با هر کشور دیگر اتحادیه که متعهد به این سند نشده، بهره‌مند شده است، مشروط به اینکه کشور اخیرالذکر، اعمال مقررات مذکور را پذیرفته باشد.

ماده ۳۳

(۱) هر گونه اختلاف میان دو یا چند کشور اتحادیه در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون راه، که از طریق مذاکره حل نشده باشد، هر یک از کشورهای ذیربط می‌توانند طبق اساسنامه‌ی دیوان، در دیوان بین‌المللی دادگستری مطرح نمایند، به جز آنکه کشورهای ذیربط پیرامون شیوه‌ی دیگری برای حل و فصل اختلاف توافق کنند. کشوری که اختلاف را نزد دیوان مطرح می‌کند، به دفتر بین‌المللی اطلاع خواهد داد؛ دفتر بین‌المللی، موضوع را به اطلاع دیگر کشورهای اتحادیه خواهد رساند.

(۲) هر کشوری می‌تواند در زمان امضای این سند یا هنگام تودیع سند تصویب یا الحاق، اعلام نماید که خود را به مقررات پاراگراف (۱) مقید نمی‌داند. در مورد هر گونه اختلاف بین چنین کشوری با هر کشور دیگر اتحادیه، مقررات بند (۱) اعمال نخواهد شد.

(۳) هر کشوری که طبق مقررات بند (۲)، اعلامیه صادر نموده است، می‌تواند هر زمان، از طریق اطلاعیه‌ای خطاب به دبیرکل، از اعلامیه‌ی مذکور انصراف دهد.

ماده ۳۴

(۱) تابع ماده ۲۹ مکرر، به محض لازم‌الاجراء شدن مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه، هیچ یک از کشورها نمی‌توانند سندهای پیشین این کنوانسیون را تصویب کرده یا به آن ملحق شوند.

(۲) به محض لازم‌الاجراء شدن مواد ۱ تا ۲۱ و ضمیمه، هیچ کشوری نمی‌تواند طبق مفاد ماده ۵ پروتکل مرتبط با کشورهای در حال توسعه که پیوست سند استکلم است، اعلامیه صادر نماید.

ماده ۳۵

(۱) این کنوانسیون بدون هیچ گونه محدودیت زمانی، معتبر باقی خواهد ماند.

(۲) هر کشوری می‌تواند با صدور اطلاعیه‌ای خطاب به دبیرکل، این سند را ملغی اعلام نماید. چنین الغایی، همچنین، موجب الغای کلیه‌ی اسناد پیشین نیز خواهد شد و فقط بر کشور ملغی‌کننده سند تأثیر خواهد داشت، کنوانسیون به اعتبار کامل و با اثر اجرایی نسبت به دیگر کشورهای اتحادیه باقی خواهد ماند.

(۳) الغای سند، یک سال بعد از روزی که دبیرکل، اطلاعیه مذکور را دریافت نموده، اثر اجرایی خواهد یافت.

(۴) حق الغاء که در این ماده پیش‌بینی شده است، قبل از انقضاء پنج سال از تاریخ عضویت آن کشور در اتحادیه، اعمال نخواهد شد.

ماده ۳۶

(۱) کلیه‌ی کشورهای متعهد به این کنوانسیون تعهد می‌کنند طبق قانون اساسی خود، اقدامات ضروری جهت تضمین پیاده‌سازی این کنوانسیون را اتخاذ نمایند.

(۲) تصدیق می‌شود هر زمان که کشوری به این کنوانسیون متعهد گردد، طبق حقوق داخلی خود در موقعیتی خواهد بود که به مقررات این کنوانسیون اثر اجرایی دهد.

ماده ۳۷

(۱)

(الف) این سند در قالب نسخه‌ای واحد به زبان‌های انگلیسی و فرانسه امضاء خواهد شد و تابع بند (۲)، نزد دبیرکل تودیع خواهد شد.

(ب) متون رسمی توسط دبیرکل، بعد از مشورت با دولت‌های ذینفع، به زبان‌های عربی، آلمانی، ایتالیایی، پرتغالی و اسپانیایی، و زبان‌های دیگری که مجمع می‌تواند معین نماید، تصدیق خواهند شد.

(ج) در موارد بروز اختلافاتی پیرامون تفسیر متون مختلف، متن فرانسوی اولویت خواهد داشت.

(۲) این سند تا ۳۱ ژانویه ۱۹۷۲ برای امضاء مفتوح خواهد ماند. تا آن تاریخ، نسخه‌ی مورد اشاره در بند (۱) (الف)، نزد جمهوری فرانسه تودیع خواهد شد.

(۳) دبیرکل، دو نسخه از متن امضاء شده‌ی این سند را تأیید خواهد نمود و به دولت‌های کلیه‌ی کشورهای اتحادیه، و بر اساس تقاضا، به دولت‌های کشورهای دیگر ارسال خواهد کرد.

(۴) دبیرکل، این سند را نزد دبیرخانه سازمان ملل متحد ثبت خواهد کرد.

(۵) دبیرکل به دولت‌های کلیه‌ی کشورهای اتحادیه، امضاءها، تودیع اسناد تصویب یا الحاق و هر گونه اعلامیه‌ی

مندرج در این اسناد یا اعلامیه‌های صادر شده طبق مواد ۲۸ (۱) (ج)، ۳۰ (۲) (الف) و (ب)، و ۳۳ (۲)، لازم‌الاجراء شدن

هر یک از مقررات این سند، اطلاعیه‌های صادره در مورد الغای سند، و اطلاعیه‌های صادره طبق مواد ۳۰ (۲) (ج)، ۳۱

(۱) و (۲) و ۳۳ (۳) و ۳۸ (۱)، و همچنین، ضمیمه را اطلاع خواهد داد.

ماده ۳۸

(۱) کشورهای اتحادیه که این سند را تصویب ننموده یا به آن ملحق نشده و به مواد ۲۲ تا ۲۶ سند استکهلم متعهد

نشده‌اند، می‌توانند تا ۲۶ آوریل ۱۹۷۵، در صورتی که تمایل داشته باشند، حقوق پیش‌بینی شده طبق مواد مذکور را به

نحوی که گویی به آن متعهد شده‌اند، اعمال کنند. هر کشوری که تمایل داشته باشد چنین حقوقی را اعمال کند،

اطلاعیه‌ای مکتوب درباره‌ی این امر، به دبیرکل تقدیم خواهد کرد؛ این اطلاعیه از تاریخ دریافت آن، اثر اجرایی خواهد

داشت. چنین کشورهایی تا تاریخ مذکور، اعضای مجمع محسوب خواهند شد.

(۲) تا زمانی که کلیه‌ی کشورهای اتحادیه، عضو سازمان نشده‌اند، دفتر بین‌المللی سازمان، همچنین، به‌عنوان دفتر

اتحادیه و دبیرکل به‌عنوان رئیس دفتر مزبور نیز فعالیت خواهد داشت.

(۳) به محض اینکه کلیه‌ی کشورهای اتحادیه به عضویت سازمان درآمدند، حقوق، تعهدات، و اموال دفتر اتحادیه به

دفتر بین‌المللی سازمان انتقال خواهد یافت.